

โรคติดเชื้อระบบสืบพันธุ์น้ำรั้ว : โลงน

อ.พญ.เจนจิต ฉายะจินดา
นางสาวปาริตดา เป็นสูงเนิน
หน่วยโรคติดเชื้อทางนรีเวชและโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์สตรี
Faculty of Medicine Siriraj Hospital
คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล

โลงนเป็นแมลงเล็กๆ ที่ชอบอาศัยอยู่ที่บริเวณที่มีขนหยาบ เช่น ขนที่หัวเหหน้าและขนรักแร้ เป็นต้น โลงนมีขนาดประมาณ 2 มม. ตัวสีเหลืองเทา รูปร่างคล้ายปู คือมีขาคล้ายก้ามปู ทำหน้าที่ในการเกาะขน และมักจะวางไข่บนขน มองเห็นเป็นเม็ดๆ สีน้ำตาลกระจัดกระจาย โลงนจะมีวงจรชีวิตคล้ายเหา แต่เป็น สิ่งมีชีวิตคนละกลุ่มกัน

การติดเชื้อโลงน เกิดขึ้นได้ง่ายจากการอยู่ใกล้ชิดกัน โดยไม่จำเป็นต้องมีเพศสัมพันธ์เช่น การนอน อยู่บนเตียงเดียวกันเท่านั้น อย่างไรก็ตาม การมีเพศสัมพันธ์ทำให้โอกาสติดเชื้อสูงขึ้น

ติดโลงนได้อย่างไร

การติดเชื้อโลงนนี้ ไม่เกี่ยวข้องกับความสะดวกหรือการดูแลความสะอาดที่ไม่ดีพอ แต่เกิดจากการที่ อยู่ใกล้ชิดกับผู้ที่เป็โรค โลงนเป็นสิ่งมีชีวิตที่ชอบอยู่บริเวณขนหยาบ ดังนั้น สามารถพบได้ที่ขนที่หัวเหหน้า ขนรักแร้ ขนหน้าแข้ง ขนบริเวณท้อง ขนหน้าอก และเครา บางครั้งอาจพบที่ขนตาและขนคิ้ว โลงนชอบอยู่ ติดกับร่างกายเพราะชอบอยู่ในที่ที่มีความอบอุ่นและดูดเลือดมนุษย์เป็นอาหาร แต่สามารถมีชีวิตนอกร่างกายได้นานถึง 24 ชั่วโมง โลงนไม่สามารถกระโดดได้ แต่มันจะค่อยๆ คืบคลานไปตามขนและพื้นผิว ดังนั้นจึงสามารถติดต่อกันได้โดยการนอนเตียงเดียวกัน หรือการใช้ผ้าเช็ดตัวร่วมกัน

อาการของการติดเชื้อโลงน

บางคนไม่มีอาการใด เพียงแต่สังเกตเห็นไข่โลงนติดตามขนของร่างกาย ในระหว่างที่ไม่มีอาการนี้ เป็นช่วงที่ทำให้เกิดการแพร่เชื้อได้มากที่สุด เมื่อติดโลงนมา กว่าจะเริ่มมีอาการจะใช้เวลาประมาณ 3-4 สัปดาห์ อาการในผู้ชายและผู้หญิงจะคล้ายกัน คือ คันบริเวณที่เป็น บ่อยครั้งที่พบว่ามึรอยเการุนแรง จนเลือดออก หากมีโลงนที่อวัยวะเพศ อาจมองเห็นอุจจาระของโลงนเป็นจุดสีดำ ๆ ติดกางเกงใน และมองเห็นไข่โลงนที่ขนตามร่างกาย โดยเห็นเป็นเม็ดสีน้ำตาล เมื่อมองใกล้ๆ จะเห็นเป็นจุดสีแดง ซึ่งเป็นรอยที่

โลนดูดเลือดเป็นอาหาร หากลองสังเกตให้ดีจะเห็นโลนเดินอยู่บนเตียงนอน มันมักจะหยุดอยู่หนึ่งเมื่อเปิดไฟ และเริ่มเดินอีกครั้งเมื่อดับไฟ

ถ้าสงสัยว่าติดเชื้อโลน

เมื่อท่านสงสัยว่าติดเชื้อโลน ท่านควรรีบมาพบแพทย์ เพื่อรับการตรวจ แพทย์จะทำการซักประวัติ ตรวจร่างกายบริเวณต่างๆ ตรวจภายในเพื่อตรวจหาโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์อื่นๆ เนื่องจากพบร่วมกันได้บ่อย โดยทั่วไป การวินิจฉัยจะสามารถทำได้โดยการดูด้วยตาเปล่าหรือใช้แว่นขยาย

การรักษาการติดเชื้อโลน

การรักษาทำได้ง่าย โดยการใช้โลชั่นหรือแชมพูยา ทาบริเวณที่เป็น หากตรวจพบบริเวณขนตาหรือขนคิ้วจะต้องระมัดระวังเป็นพิเศษ เพราะยารักษาเป็นอันตรายต่อดวงตา ยาบางชนิดชะโลมทิ้งไว้เพียง 10-15 นาที แล้วล้างออก บางชนิดต้องทาทิ้งไว้ยาวนานกว่านั้น และทำซ้ำอีกครั้งที่ระยะ 3-7 วันต่อมา เนื่องจากยาไม่สามารถแทรกซึมเข้าไปในไซโลนได้ทั้งหมด ต้องรอให้พีกตัวออกมาก่อน

การโกนขนไม่ได้ช่วยทำให้การรักษาดีขึ้นอย่างชัดเจน แต่อย่างน้อยก็ทำให้จำนวนไซโลนที่พีกออกมามีจำนวนน้อยลง ท่านควรเผาขนที่โกนออกไปหรือจัดเก็บอย่างระมัดระวังเพราะโลนอาจคืบคลานไปติดผู้อื่นได้ ควรที่จะเปลี่ยนชุดเครื่องนอนทั้งหมดและผ้าเช็ดตัว โดยซักที่อุณหภูมิอย่างน้อย 50 องศาเซลเซียส เพื่อฆ่าโลนและไซทั้งหมด

ควรจะทำการรักษาผู้ป่วยและคู่นอนไปพร้อมๆ กัน ทั้งๆ ที่คู่นอนอาจจะไม่มีอาการเลย เพื่อป้องกันการติดเชื้อซ้ำ ควรที่จะแจ้งให้แพทย์ทราบเสมอ หากท่านกำลังตั้งครรภ์หรือกำลังให้นมบุตร

อาการต่างๆ จะหายไปเมื่อไหร่

ท่านควรจะอาการดีขึ้น ภายใน 2-3 วันหลังเริ่มการรักษา แต่อาการคันอาจหลงเหลืออยู่ได้อีก 3-4 วัน หลังรักษาครบ จากปฏิกิริยาของร่างกายที่ยังมีอยู่เล็กน้อย ไซโลนที่เกาะติดอยู่ที่ขนหลังการรักษาจะยังคงอยู่ จะหลุดไปพร้อมขนซึ่งใช้เวลาหลายสัปดาห์ ดังนั้นหากไม่สบายใจอาจใช้แปรงหวีออกหรือโกนทิ้ง

จะมีเพศสัมพันธ์อีกครั้งได้เมื่อไหร่

ควรงดโดยเด็ดขาด เป็นเวลาอย่างน้อย 2 สัปดาห์ ระหว่างการรักษาไปพร้อมๆ กัน สามารถนอนร่วมเตียงเดียวกันได้ แต่แนะนำให้เปลี่ยนผ้าปูที่นอนและผ้าเช็ดตัวทุกวัน

โลนหายเองได้หรือไม่

โลนไม่สามารถหายเองได้ และถ้าได้รับการรักษาช้าจะทำให้การแพร่กระจายเชื้อเกิดขึ้นอย่างมาก

โลนมีผลต่อการมีบุตรหรือไม่

ในขณะนี้ ไม่มีหลักฐานเกี่ยวกับความสัมพันธ์ดังกล่าว

หากเป็นโลนตอนตั้งครรภ์หรือให้นมบุตร

แพทย์จะเลือกใช้ยาที่ปลอดภัยสำหรับการตั้งครรภ์และการให้นมบุตร สำหรับระหว่างการให้นมบุตร ท่านอาจแพร่เชื้อโลนไปที่บุตรได้ แต่โลนจะไม่แพร่จำนวนที่ทารก เพราะทารกไม่มีขนหยาบ อากาของทารกคืออากาการคัน และจุดเลือดออกจากการดูดเลือดของโลน และอาจตรวจพบการวางไข่ที่บริเวณขนตาและขนคิ้ว (พบน้อย)

โลนทำให้เกิดมะเร็งปากมดลูกหรือไม่

ในขณะนี้ ไม่มีหลักฐานเกี่ยวกับความสัมพันธ์ดังกล่าว

หากท่านมีข้อสงสัย หรือต้องการรับข้อมูลเพิ่มเติม

กรุณาติดต่อ หน่วยโรคติดเชื้อทางนรีเวชและโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์สตรี (คลินิก 309) ตึกผู้ป่วยนอก ชั้น3 โรงพยาบาลศิริราช โทรศัพท์ 02-419-7377 , 02-419-4899 ในวันและเวลาราชการ E-mail address: siriraj.309@hotmail.com หรือ siriraj.309@gmail.com